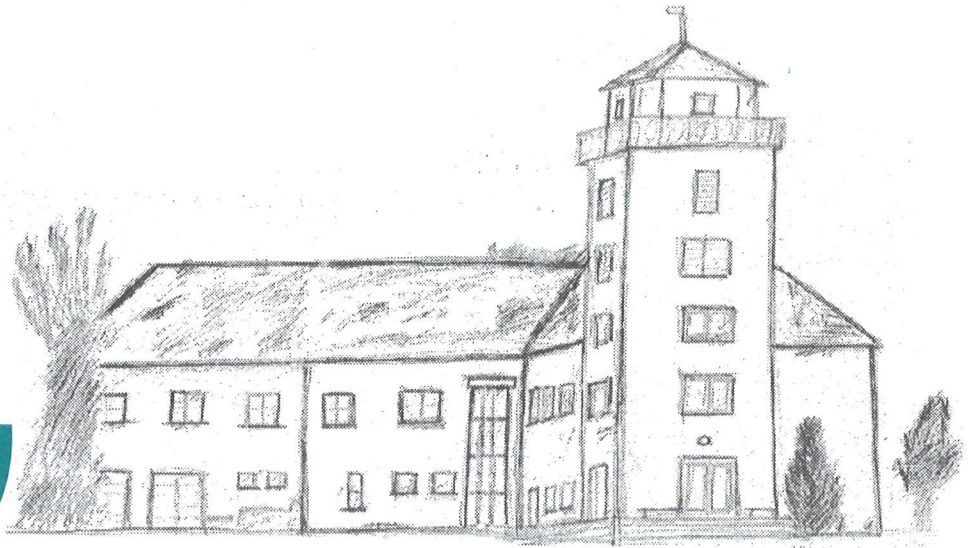

II. évfolyam 3. szám

Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja

2001. március

„A társbérlet vége”

A tűzoltók távozásának napján (február 19-én) látogatást tettünk Kapás Ferenc tűzoltó-parancsnok-helyettesnél. Az új laktanyáról, legnagyobb tüzesetekről, iskola-tűzoltóság kapcsolatáról, valamint gimnáziumunk épületéről kérdeztük. Míg Zoli kérdezett (és bólogatott meg helyeselt), addig mi jegyezteltünk.

— Milyen nagyobb tüzesetekre emlékszik vissza?

— Minden eset más és más. Attól függ, hogy mi ég. Tíz év alatt szinte minden előfordult: HÉV, jármű, hajó, ház stb. Szerencsére a nagyobb tüzesetek országos viszonylatban is csak 30-40 évente fordulnak elő. Ez alatt az ötös jelzésű tüzek értendők. Nálunk tíz év alatt csak hármas jelzésű volt a legmagasabb. A legutóbbi nagyobb tüzeset egy erdő-tűz volt. Közel két hétig égett.

Átlagban az összriasztásoknak csak a fele tüzeset, a többi műszaki mentés stb., vagy például a tiszai árvíz, ahol két héten keresztül segédkeztünk, ahol csak lehetett.

— Ön szerint minek köszönhető, hogy szinte zökkenő mentesen tudtak a tanárok, diákok és tűzoltók egy épületben dolgozni?

— Valószínűleg annak, hogy két éve, amikor az iskola első diákjai megkezdtek tanulmányaikat, előre megbeszéltünk minden lehetséges konfliktus helyzetet, és megegyeztünk, hogyha bármi probléma adódna, akkor egymásnak jelezzük, megbeszéljük és orvosoljuk azt.

— Milyen az új laktanya?

— A laktanya a XXI. század követelményeinek megfelelő. Nagyobb, mint a régi, kényelmi szempontból is más. Eddig raktárnak is híján voltunk, de ez a probléma is megoldódott, és a technikai felszereltség is a legmodernebb. Ami változást jelent, az a riasztáskor automatikusan nyíló kapu, a hangos beszélő, és a riasztás most már nem csengőszóra történik, hanem zenére (Vangelis). Ennek pszichikai jelentősége van.”

— Mit tudna mondani iskolánk épületéről?

— 1950-ben épült tűzoltólaktanyának Szentendre legmagasabb pontján. A toronyból belátható az egész város. Mivel a távközlés még nem volt fejlett, csak így lehetett észrevenni, hogy hol van tűz.”

A tűzoltóparancsnok-helyettes úrtól sok érdekes dolgot tudtunk meg, és még a matematika dolgozatra is visszaértünk.

Rabbi Zoltán,
Istenes Gábor és Tímár Gergő, 9.a

Tégláról téglára

Február 19-én a tűzoltók véglegesen elhagyták az épületet, maguk mögött hagyva egy lehetőségekkel teli szárnyat. Felvetődött bennünk a kérdés intézményünk bővítésével kapcsolatban.

Így megkérdeztük Dr. P. Tóth Béla református lelkészt az építkezés tervének további menetéről, aki így informált bennünket:

— Szeptember 1-ig legalább négy új termet kell létesítenünk, egyet-egyét a következő kilencedik és ötödik osztálynak, és további kettőt a számítástechnika oktatás és a mostani tízedik osztály számára. E tanterem helye és egyben a bővülés iránya az egyházkerület és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma által adott támogatás összegétől függ. Ugyanis két lehetőség áll fent, ha összegyűlik a szükséges összeg, akkor elkezdhetjük az új szárny építését, aminek folytatásában majdani tornatermünknek is helye lenne. Ha kevesebbet kapunk, akkor a megüresedett tűzoltó épület irányába történik az építkezés. Ha az új szárnyat sikerülne felépíteni, azt átjáróval kapcsolnánk a toronyhoz. Az alagsorban folyosóval, a földszinten pedig nyitott, árkádós átjáróval. Az épületben üveges folyosón lehetne megközelíteni az új részt, ezt már el is becéztük „Sóhajok hídjának”. Találó a név, ugyanis ez az átjáró érkezne a tantermekhez, amelyek az új szárnyban lennének, később ezekhez kapcsolódna a tornaterem. Ha a régi épületben létesülnek a tantermek, az emeleti folyosó folytatódik, a földszinten az aula négyzet alapú alakul át úgy, hogy a hirdetőtábla melletti oszlop a középpontja. Az aulából folyosó nyílik. Jobb kéz felől nyílnak majd a számítástechnika, biológia, földrajz, fizika, kémia szaktanterem és egy szertár. Ezek - a számítástechnikai termet kivéve - lépcsőzetes padlózattal épülnek. A folyosó bal oldalán az étterem kap helyet a földszinten. Ezekből ebben az évben biztosan „csak” három osztályterem és a számítástechnika szaktanterem létesül. A tetőtér beépítése is szerepel a tervben. Ez magában foglalna egy kápolnát, könyvtárat és csoportszobákat. A kollégium csakis ezek megépítése után kerülne sorra. Ha jutna rá pénz, az utcai homlokzat is megújulna.

Addig is gyönyörködjünk jövendőbeli, teljesen elkészült iskolánk makettjének képében!

Séra Péter 9. a

ÍGY KÉSZÜL AZ ÚJSÁG

Látogatás a nyomdában

A nyomdában tett látogatásunk során megbizonyosodtunk róla, hogy iskolaújságunk kinyomtatásával rengeteg munka van, de akik ott dolgoznak, ezt másképp gondolják, hiszen újságunk kis példányszámban jelenik meg az ott készülő nyomtatványokhoz és különféle lapokhoz képest.

Első lépés a számítógépes megszerkesztés, amely alapján mintapéldány készül, amit Ildikó tanárnő kap kézhez, és ellenőriz. Ekkor még lehetségesek a kisebb nagyobb kiegészítések, javítgatások. Ezután megvilágított milliméterpapíron ellenőrzik és igazítják különböző részeit az újságnak. (pl.: a szöveg távol-sága a lap szélétől). A betűket tipográfiai pontokban adják meg, amelyek mértékegysége többek között a ciceró, ami tizenkettő tipográfiai pontot jelent. A milliméterpapíron kiigazított, előzőleg lézerprinter fóliára tett újságlapot egy géphez viszik, ahol az UV fényre érzékeny fóliára a fény "rágéti" az újság egy lapját, ekkor még nem látható módon. Ezután a fóliát egy kálium hidroxid nevű folyadékba teszik, ahol "előjönnek" a betűk, utána a folyadékot lecsöpögtetik. A fólia Imre bácsi, a gépmester kezébe kerül, aki ezt a gépekbe teszi. Ezt követi a beigazítás, amit szintén Imre bácsi végez. Ez abból áll, hogy beállítja újságunk méreteit. Egyszerre általában csak egy színt nyomnak, tehát a beigazítást többször kell elvégezni. Érdekes volt látni, hogy a mi munkánk csak egy része an-

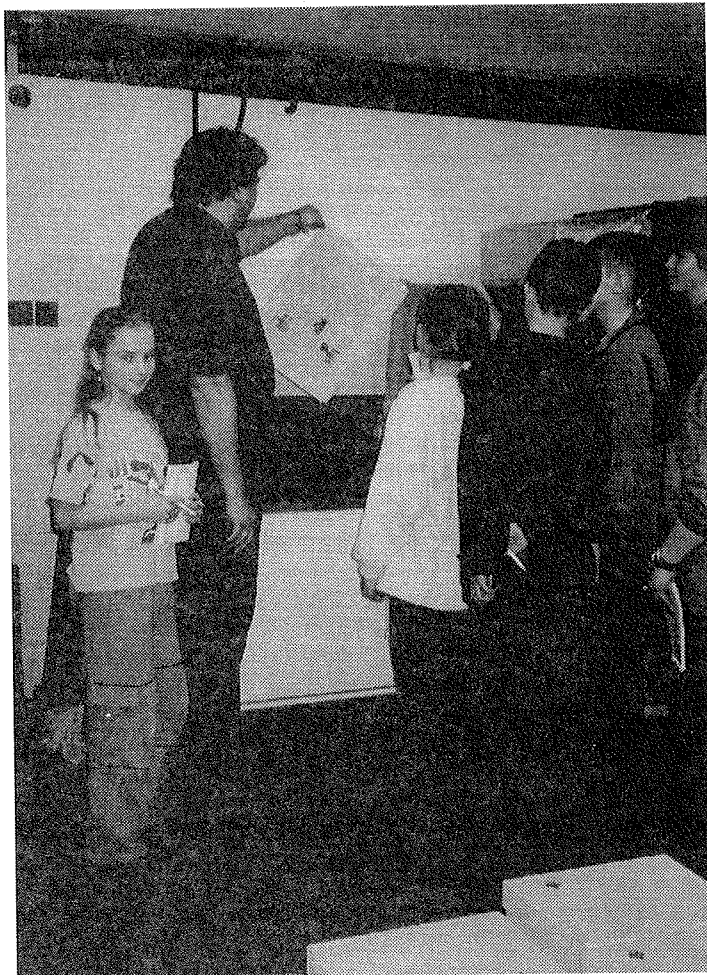
nak az egésznek, hogy az újság létrejöjjön. A vegyi anyagok nyomasztó szagától eltekintve jól éreztük magunk.

**Gerber Edit,
Cserekllye Olivér,
Simándi Csaba
és Tímár Gergő,
9. a**

A nyomdában

Az egyik újságíró szakkörön arra a következtetésre jutottunk, hogy nem ártana, ha megnéznénk, hogyan is készül a mi újságunk. Ildikó tanárnő gyorsan intézkedett, és a következő pénteken már mehettünk is Pomázra, az Ipartelepre.

Ott egy jókedvű úriember fogadott minket, aki nem volt más, mint Kádár

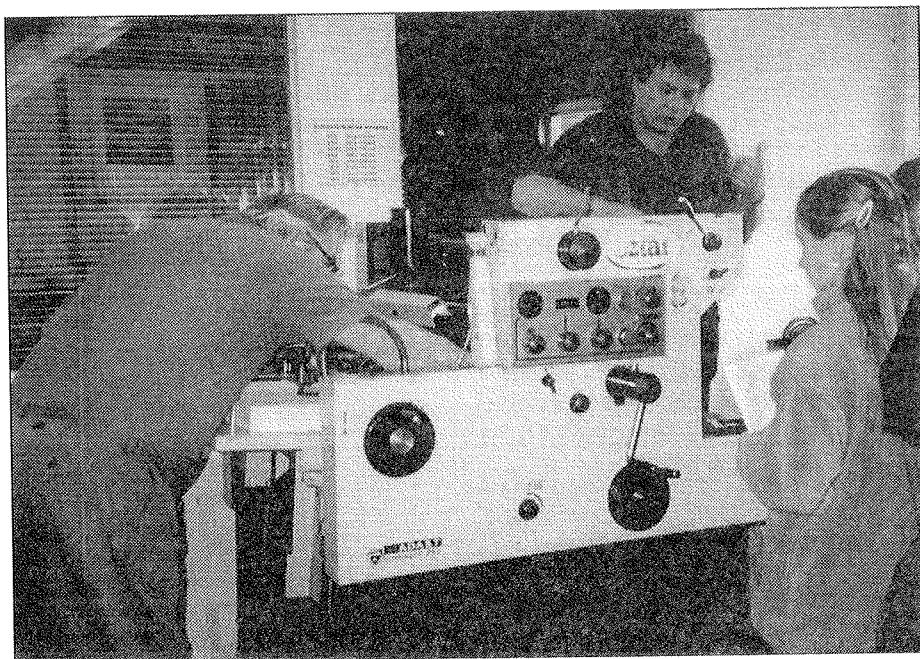

Péter, a nyomda vezetője és tulajdonosa. 1956 márciusában született Budapesten. Pályáját 1976-ban kezdte Sopronban fotóriporterként. Ezek után Bábolnára ment, ahol 1977-től dolgozott. Bábolnai munkássága után pedig idejött Pomázra, ahol családi légkörben nyomtatja a borítékokat, újságokat stb.

Magánéletéről is szó esett, s kiderült, hogy boldog házasságban él Zsóka néniel, és van nekik két lányuk, s egy fiúunokájuk.

Majd talán egyszer többen is elmehetünk megnézni újságunk nyomását.

**Debreczeni Ádám
5.a**

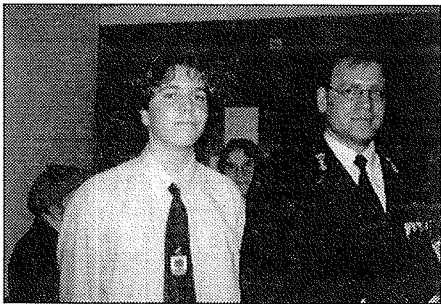

Kádár Péter egyik munkatársával, Hegedűs Imrével is megismerkedtünk, aki gépmester. A számítógépes szakértőről csak hallottunk, ott jártunkkor éppen betegeskedett.

**Konczi Klaudia
5.a**

A gyászévtized évfordulóján

Február 12.-én, hétfőn a gyászévtized 325. évfordulójának emlékünnepélyének záró ünnepségén vettem részt Budapesten, a Ráday Kollégium dísztermében. Az ezt megelőző ünnepélyek Pápán, Sárospatakon (itt az ünnepséggel egybekötve egy emléktáblát is lelepleztek a 20. század mártírjainak) és Debrecenben voltak (érdekesség, hogy ezen az egri érsek is részt vett).

Fritz Ruyter de Wildt társaságában

Lipót német császár (és király) úgy gondolta, hogy koldussá, katolikussá és végül németté kell formálni a magyarokat. Erdély erőtlenedésén felbuzdulva a német császár merész lépésre szánta el magát. Közel 400 lelkipásztort ítéltek halálra. Ám a császár maga is túl drasztikusnak ítélte meg ezt az ítéletet, ezért három lehetőséget nyújtott az elítélteknek: vagy hagyják el az országot, vagy térjenek át a katolikus hitre, vagy pedig hagyják el a lelki szolgálatot. Sokan éltek ezekkel a lehetőségekkel, így mindössze 81-83-an maradtak. Különböző városi börtönökbe zárták őket. Végül az öregeket különválasztották, majd halálukig tartó munkára fogták börtöneikben, mivel ők nem voltak megfelelőek gályarabnak. Így a célnak megfelelő 41 lélek volt. Őket az Alpokon keresztül Triesztbe hurcolták. Az út során nyolcan meghaltak, és hárman elszöktek. Triesztben hajóra rakták őket (ekkor még rabokként), s Nápolyba az emberpiacra

Ruyter admirális sírjának 320 éves kulcsát a Magyar Református Egyháznak ajándékozza.

vitték. A hajóúton hárman haltak meg, így 30 embert adtak el gályarabnak. Egy évig eveztek, ezalatt 4-en meghaltak, mire elterjedt a híre a raboknak. Svájc és Hollandia mozgósított csapatokat a kiszabadításukra. A megszabadítás végül is február 11-én következett be Michael de Ruyter holland admirálisnak köszönhetően.

A sárospataki ünnepség

De Ruyter élete már 11 éves korától hajón telt, ekkor az ételért dolgozott és el kellett tartania magát idegenek közt. Már fiatal korában tengernagy lesz. Annyi győzelmet arat hajóival, hogy az ő győzelmei alapján születik meg az önálló holland királyság. Élete során közel kétezer ember életét mentette meg, de a magyar 26-ra szerénysége ellenére nagyon büszke volt. Nem sokkal ezután (április 29-én) egy ágyúgolyó ellőtte a lábát, s belehalt sérüléseibe. Testét bebalzsamozták Sirracúsa kikötőjénél, majd hajón Amszterdamba, a Református Koronázó-templom dísz kriptájában helyezték örök nyugalomra.

Az ünnepélyt Hegedűs Lóránd püspök úr nyitotta meg, majd Tenke Sándor, a KGRE rektora folytatta beszédével. Eric F. Niehe a holland nagykövet magyarul mondta el beszédét. Ezek után a megemlékezés fővendége Fritz Ruyter de Wildt, de Ruyter admirális 13. leszármazottja volt. Ő Szabó Dániel főgondnok úr tolmácsolásával szolt az egybegyűltekhöz. S legvégül Tüski István hollandiai magyar lelkipásztor intézte hozzánk szavait. Az ünnepély során Fritz Ruyter de Wildt a világon összesen négy példányban létező kulcs egyikét, ami Ruyter admirális sírjához való, a magyar református egyháznak adományozta.

Ruyter de Wildt szintén tengerésztiszt lett, s 34 éves korára le is töltötte katonai szolgálatát a haditengerésznél. Részt vett a nemzetközi krízis helyzetekben: az öbölháborúban, és a balkáni háborúban a NATO kötelékében. A történelemben ekkor harcolnak együtt és egy oldalon magyar és holland katonák.

Az ünnepség után lehetőségem volt néhány kérdést feltenni Ruyter de Wildtnek:

Milyen érzés, hogy ilyen szépen fogadják Magyarországon?

„Roppant mélyen érint az a meleg szeretet amivel fogadtak, és az a hatalmas organizáció, amivel ezt az egészet megszervezték. Hollandiában nem emlékeznek meg róla.”

Milyen hatással volt (van) életére az a tudat, hogy ilyen ember az egyik előde?

„Én nagyon jól ismertem a történetet, de eddig csak azt tudtam, hogy Ruyter admirális segített kiharcolni, és megőrizni a hollandok függetlenségét, de most már tudom, hogy mit jelentett ez a magyar református számára. Köszönöm szépen!”

A holland vendég szavait Szabó Dániel egyházmegyei főgondnok tolmácsolta

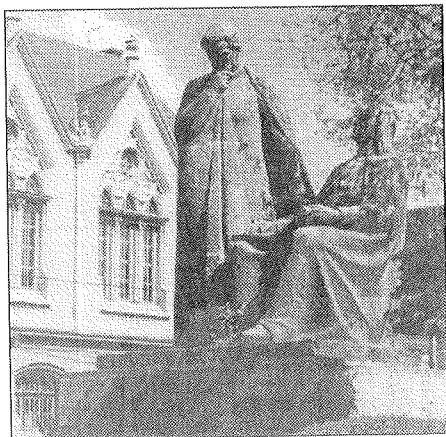
Ezek után sor került még közös fényképezkedésre is. Érdekességként említeném még, hogy 1907-ben a magyar református egyház ezüst koszorút helyezett el sírjánál, rajta 26 babérlevéllel, s ezeken a 26 megemlézett lelkipásztor nevével.

Nagyon érdekes volt hallani ezekről a dolgokról, szép emlékként fog megmaradni bennem ez a nap.

Tímár Gergő 9. a

Hídépítés

»A televízió képernyőjén fiatal leány látható. Megilletődötten hallgatja a Himnuszt, amelyet most már az ő, az új világ bajnok tiszteletére csendül fel egy helsinki uszodában. Számozgásából látszik, hogy dúdolja a Himnusz szavait, miközben szeme könnybe lábad: »Isten áldd meg a magyart.« Ezeket a szavakat Kölcsey Ferenc vetette papírra 1823-ban, de ugyanakkor, tehát 1823-ban írta le Bolyai János levelében atyjának: »a semmiből egy ujj más világot teremtettem«, és ez idő tájt jelentette ki Széchenyi István: »Magyarország nem volt, hanem lesz«. Patetikus szavak ezek, ahogy a jelenet is, de az olvasó talán megbocsátja a krónikásnak a pátoszt, amikor ennyire hűsbavágóan érezhető, hogy a múlt nem csak áttételesen, tanulságain keresztül szól bele életünkbe, mert úgy tűnik, hogy ez a korszak, a reformkor kezdete, a 19. század első évtizedei nem a múlthoz, nem a történelemhez, hanem jelenünkhez tartozunk. Mindennapi életünkben is találkozunk a Himnusz hangjaival, a tudósok ma is keresik »a tér igaz tudományát«, és életünket a jövőbe vetett hittel tervezzük.«
Simonyi Károly - A magyar fizika kultúrtörténete.

Szemelvények a dolgozatokból

Alig akad példa az emberiség történetében, hogy apa és fia egyaránt zseninek bizonyuljon a matematika területén.

Csikai Attila 5. osztály

Az Appendixet minden jelentős nyelvre lefordították.

Szepesi Edit 9. osztály

Bolyai János hamvait 1911-ben exhumálták és nagy ünnepélyességgel atyja hamvaival együtt közös sírba helyezték.

Draskovits Tímea 6. b. osztály

A nemzetközi Bolyai-díjat a Magyar Tudományos Akadémia hozta létre Bolyai János születésének századik évfordulóján. Első ízben 1905-ben adták ki.

Kustán Márton 6.b osztály

„... csak az az igazi tudomány, amely világra szól;...”

Bolyai Farkas született Bolyán 1775-ben, meghalt 1856-ban Marosvásárhelyen. Tanulmányait a nagyenyedi református kollégiumban végezte, ahol kitűnt rendkívüli nyelvtelenségével, fejszámoló képességével, valamint kitűnő zenei érzékével. Iskolai éve alatt megtanult németül, franciául, olaszul, angolul, héberül, románul. Tanárai csodagyerekeknek tartották, így Kemény Simon báró is, ezért 1787-ben fia mellé fogadta házitánítónak a kis Bolyai Farkast. A kolozsvári református kollégium – ahol Méhes György a külföldi egyetemeket megjárt professzor volt rá nagy hatással – elvégzése után 1795-ben nyugat-európai tanulmányútra indult Bécsbe, Jénába és Göttingenbe. Itt megismerkedett Fridrich Gauss-szal a nagy matematikussal, akit akkor a matematika fejedelmének tartottak a világon. Gauss a következő szavakkal fogadta barátját Bolyait: »Te egy zseni vagy, te a barátom vagy!«

1799-ben visszatért Kolozsvárra, 1802 december 15-dikén megszületik később világhírű matematikussá váló fia, János. 1804-től a marosvásárhelyi református kollégium tanára. Fő tárgya a matematika mellett kémiát és fizikát tanít. A tanári állás már akkor sem biztosított Magyarországon egzisztenciát. Így a rendkívül sokoldalú Bolyai fordítással, szépirodalmi művek alkotásával, erdészeti tanulmányok írásával, sőt saját találmányok gyakorlati kidolgozásával is foglalkozott.

1832-ben a Magyar Tudós Társaság tagjává választják. Ekkor jelenik meg latin nyelven főműve Tentamen címen. Érdekes módon nem ezekért, hanem főleg szépirodalmi munkássága elismeréseként választják be a Társaságba.

Bolyai Farkas 1856-ban agyvérzésben hunyt el.

Bolyai János Kolozsvárott, 1802-ben született. Világra jöttéről az örök barátnak, Gaussnak, aki az időtájt épp egy »elveszett« kisbolygó pályáját számította ki, így számol be az örömapa:

»Ezenközben én is elindítottam egy új planétát a Világba, de sem középpontját, sem pályáját meghatározni nem tudom, Isten egy szép fiúgyermekkel ajándékozott meg«, aki »a kezdetet és a véget kapcsolhatná össze, hidat verve az iszonyú mélység felett.«

A fiút a matematika már kora gyermekkorától vonzotta, apja irányításával ismerkedett ezzel a tudománnyal. Iskoláit Marosvásárhelyt kezdte, majd a bécsi hadmérnöki akadémián folytatta. Eukleidész ötödik posztulátumát tagadva, a tér abszolút geometriáját alkotta meg. Apjának 1825-ben számolt be kutatásairól, híres levelében: »... semmiből egy ujj más világot teremtettem.« Sajnos apja sem érti meg. Gauss, a matematika fejedelme, nem mert kiállni az ifjú Bolyai mellett. Apja Tentamen című műve függelékeként latin nyelven Appendix néven kiadja az abszolút tértanról szóló alkotását. Műve új korszakot nyitott a tudomány történetében; olyan előítéleteket oldott fel, melyek 2000 évig jelentettek gátat a matematikai gondolkodásban. Bolyai János földi aggyal kozmikus tudományt teremtett.

Eötvös Loránd így nyilatkozott Bolyairól: »Csak az az igazi tudomány, amely világra szól, ez valósult meg Bolyai alkotásával először a magyar tudományban, ilyen teljes mértékben, talán egyetlenegyszer.«

1860-ban súlyos betegen 58 éves korában halt meg. Munkássága példa értékű a mai és a későbbi nemzedékek számára is.

Nagy Gábor Bence 10. A

A Magyar Tudomány Napja alkalmából meghirdetett pályázat dolgozataira, ígéretünknek megfelelően, most térünk vissza.

A két Bolyairól való megemlékezés időszerűségét adja egyrészt az apa, Bolyai Farkas születésnapja, másrészt a február 27-én a Pápai Református Kollégium dísztermében induló vándor-előadást, mely egy olyan országjáró körút része, amit a Természet Világa és az Élet és Tudomány szerkesztősége, a tudományok közkinccsé tétele, népszerűsítése érdekében a XXI. század első évében szervez.

Kiss Elemér, Kálmán Attila és Weszely Tibor idézi ott meg a Bolyaiak emlékét.

Az első tudósról Bolyai-táboros emlékeim elevenednek fel 1991 nyaráról, a második kutatónak (most említsem őt csak eme minőségében) a Bolyaiak matematikai tevékenységéről írt dedikált könyve bibliotékám féltett kincse, a harmadik édesapám tanítványa s rövid ideig tanártársam volt a marosvásárhelyi Bolyai Líceumban – az egykori Református Kollégiumban.

Marosvásárhely 1990-es fekete márciusának szemem ideghártyájába örökre bevésődött egyik képe, amint a békés Bolyai-kutató Marosvásárhely főterén egy kezébe akadt tűzoltó-fecskendőfejjel várja a Bolyaiak meglincselésére a városba sereglett tudatlan románok támadását. Tartom ezért is jó alkalomnak – hídépítésnek –, hogy éppen az új évezred első márciusi számában tisztelgünk a magunk szerény módján a Bolyaiak emléke előtt.

Kiss Székely Zoltán

ÍGY ÉLÜNK MI...

Rómeó és Júlia

Február 19-én színházban volt a 9. és a 10. osztály. Mégpedig a nemrég elhunyt Sinkovits Imrénének a színházában, a Pesti Magyar Színházban, ahol Shakespeare darabját, a Rómeó és Júliát játszották. A nézőtérre szinte csak iskolások, gimnazisták ültek, a színpadon pedig csupa nagy nevű színész játszott: Törőcsik Mari, Kozák András, Gregor Bernadett és még sokan mások.

Ám a legnagyobb tetszést mégis egy számmal ismeretlen színész aratta. Szerepe szerint Mercutius volt, Rómeó barátja. Színpadi mutatványával és humoros megjegyzéseivel hamar megnyerte a közönséget. A baj csak az volt, hogy a darab közepétől nem találkozhattunk vele, mivel leszúrták. Méghozzá Tibald, akit később Rómeó intézett el egy kecses vágással.

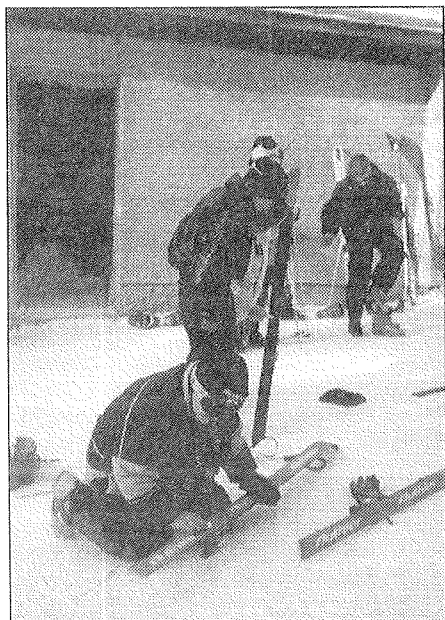
A színház maga nagyon szép, úgyhogy mindenkinek azt ajánlom, menjen el és nézzen meg egy színdarabot, kezdésnek mondjuk a Rómeó és Júliát.

Barnás Máté 9.a

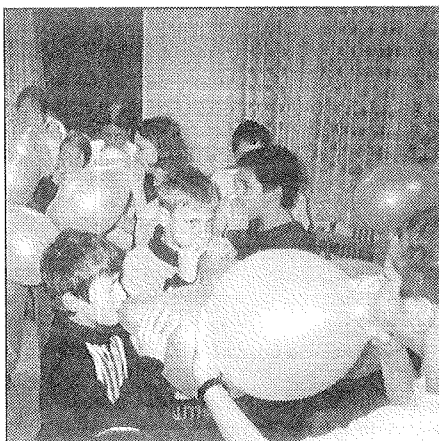
FARSANG 5. a

Emlékeztek?

Gondos lécapolás

Fűjjad, fűjjad!

Az egész osztály nagy-nagy izgalommal várta ezt a napot! Mindenki készült a jelmezes bemutatóra és természetesen a diszkóra, amit az Osztályfőnökünk és egyik osztálytársunk készített elő.

Egész péntek délelőtt a farsang volt a téma. Fél háromkor a jelmezes felvonulás után kezdődött a diszkó. A jobb hangulat érdekében behúztuk a függönyöket és lekapcsoltuk a lámpákat. Először természetesen csak a lányok kezdtek táncolni, a fiúk később kapcsolódtak be a bulizásba. Koppány jó zenéket játszott, de mi másfajta zeneszámokat is szívesen hallgattunk volna. Időnként kipróbáltuk a hangerőt, volt is nagy hangzavar, amiért Márta tanárnő csak ritkán szólt. A fiúk időnként bohóckodtak, de ez csak fokozta a hangulatot. A következő farsangra megszervezzük, hogy diszkó fény is legyen a teremben.

Mivel a szomszéd osztályban is buli volt, meglátogattuk a 6/b-seket és náluk is táncoltunk egy kicsit.

Köszönjük a szülőknek, hogy bőségesen elláttak minket étellel, itallal. Nagyon ízlett a sok sütemény, torta és szendvics. Teletöltöttük magunkat a finomságokkal.

Sajnos gyorsan teltek a kellemes percek, így észre sem vettük az idő múlását, pedig hat órákor be kellett fejezni a farsangi délutánt, ami természetesen a rendrakással ért véget, amiben szerencsére segített néhány szülő is.

Nagyon jól éreztük magunkat, várjuk a következő alkalmat.

Szalay Anna

Én a jelmezesversenyről szeretnék részletesen írni. Az osztály nagy része beöltözött, de sajnos volt, aki nem, így ezt hiányoltam. Nekem ezek tetszettek a legjobban:

Gyöngyösi Laci – szellem
Debreczeni Ádám – testőr
Sáfár Pál – mikulás.

Ezekon kívül még volt sokféle érdekes és ügyes jelmez. A versenyt Debreczeni Ádám és én nyertük meg.

Az egész farsang nagyon jó volt. Jövőre is hasonlókat szeretnék.

Csikai Attila

Nagyon jól mulattunk, versenyeztünk és játszottunk.

A csoportos vetélkedőkben sok csapat volt. Voltak humoros csapatnevek: Szerények, Senkik és sok más neveléses cím. Az első műsorszám hasonló volt az Activity-hez, minden csapat írt egy film, egy vers és egy regénycímet. Azt egy másik csapatnak mutogatás alapján kellett kitalálnia. A másik műsorszám időre ment: egy perc alatt minél több szót kellett kitalálni a csapatnak. Ezt az egyik csapatársunknak körül kellett írni. Volt öt szó, amit nem volt szabad kimondani, ez nehezítette a játékot. A harmadik műsorszám gyorsasági feladat volt. Körbe raktunk székeket, és minden csapatból két fő versenyzett. Körbe kellett sétálni, amíg szólt a zene, amikor elhallgatott, gyorsan le kellett ülni. Akinek nem jutott szék, kiesett a versenyből.

Ezután következett az eredményhirdetés. Az első a DJ Csörök lettek, jutalmuk egy tizenhat szelletes csokitorta volt.

A verseny végén következett a tombolahúzás. Aki evett a tortából, három, aki nem evett, az négy tombola számot kapott. Sok ajándék és meglepetés várt minket. A fődj egy csodaszép madáretető volt. Ezután jött a diszkó.

Kárpáti Petra 6. a

Kivittük a padokat, hogy legyen elegendő helyünk, feldíszítettük a termet és kitéttük az enni-innivalót. Ezután felvettük farsangi jelmezeinket. Mikor mindenki visszajött, megmutattuk "új" ruhánkat egymásnak. Sokféle jelmez volt, például sakktábla, gyufaárus lány, madárijesztő, Flinston-család. A jelmezesverseny eredménye:

1. helyezett: indiai nő (Borbély Zsófia)
2. helyezett: Szabadság-szobor (Nagy-Győr Ádám)
3. helyezett: reneszánsz kori lányok (Libertiny Dorka, Tímár Sára)

Szurkoló (Molnár Balázs)

Közben csillapítottuk éhségünket, szomjúságunkat. Játék következett, például a "gyufásdoboz adogatás". Sorba kellett állni és az orrunkon lévő dobozt kellett adogatni. A játékokat tánc követte. Néha át is mentünk a többi osztályba megnézni, hogy vannak.

Jó volt együtt lenni!

Arany Zsuzsanna

ÍGY ÍRUNK MI...

Szülföldem

Itt születtem, itt ezen a tájon,
Európában, egyben Magyarországon,
Ez a hely az én szülföldem,
Itt élek, s itt halok meg.

Ez a hely egy kész csoda,
A világ legszebb faluja.
Zöld a falu, zöld a rét,
A tavasz hangja mindig kél.

Télen sokat hógolyózunk,
Akkor már a fehér tájon,
Kis Duna, s nagy Duna,
Köztük van a falvacska.

Ez volt az én szülföldem,
Kedves tájam, szép emlékem,
Ott lakom én családommal
Szüleimmel, bátyáimmal.

Koncz Klaudia 5/a

Rendhagyó magyaróra

Egy irodalom óra keretében a 9. a osztály meglátogatta a Szentendrei Ferences Gimnáziumot. A középkorról tanultunk, ezen belül a szerzetesrendek kialakulásáról. Ezért fordultunk a szomszédos iskola igazgatójához, Fekete András atyához, aki előadást tartott a ferences rendről, Assisi Szent Ferenc életéről, a Naphimnuszról és más szerzetesrendekről.

Sok érdekes dolgot hallottunk. Megtudtuk például Assisi Szent Ferencről, hogy sose ment egyedül útjain. Mindig keresett valakit, akivel szemben az alázatot gyakorolhatta. Úgy tekintett minden emberre, mint akikben, illetve akiken keresztül Krisztust szolgálta. Arról is szó volt, hogy a ferencesek ruhájának derékkötélén mit jelent a három csomó. A szegénységre, az evangéliumi tisztaságra és az engedelmisségre emlékeztetnek ezek. András atya beszélt a Naphimnuszról, amit Assisi Szent Ferenc írt. Istent dicsőíti ebben és gyönyörködik keze munkájában. Minden alkotása az Ő dicsőségét hirdeti.

Ennek az imádságnak utolsó két sorával fejezném be ezt a rövid beszámolót:

„Dicsérjük Urunkat, ég és föld seregei,
áldjátok őt és nagy alázattal szolgáljatok neki!”

Isépy Júlia 9.a

Irodalom órán – Petőfi Sándor nyomában – igyekeztünk felfedezni szülföldünk szépségeit, s azt leíró fogalmazásban megörökíteni. A legsikeresebbet közreadjuk.

A Bükkös-patak

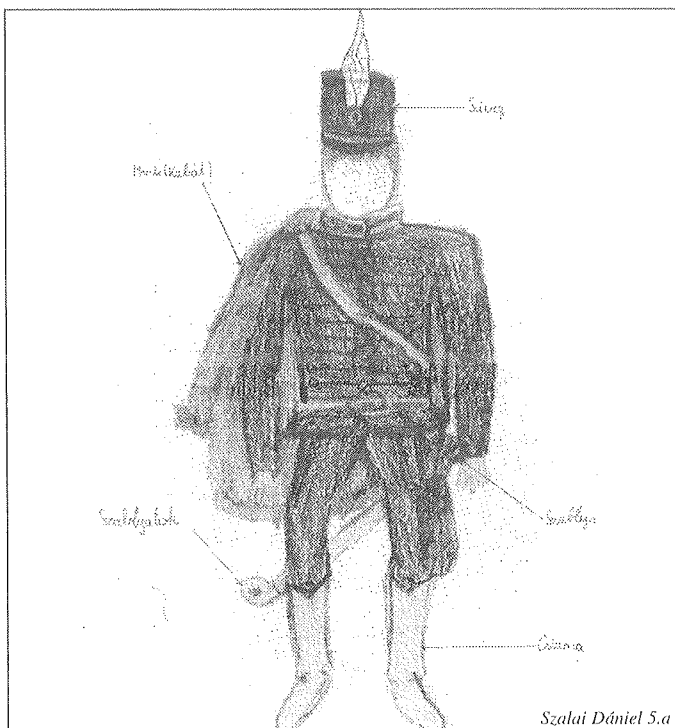
Az én szülföldem Szentendre. A városban van egy patak - a Bükkös-patak -, ami számomra a legkedvesebb.

A házuktól hamar le lehet jutni a patakhoz. Azért írta, hogy "le", mivel Szentendre köztudottan dimbes-dombos, és a mi házuk a Művész téri dombon áll, tehát a patakhoz lefele kell haladnunk. Ez télen a legjobb, mert a ha van hó, egyszerűen felülök a dombtetőn a szánkóra és lecsúszom a patakig. Ha jó idő van, sokat biciklizem a parton, illetve iskolából jövet is erre haladok. Ha szerencsém van, láthatok feketeregőt, mókust, sőt harkályt is. Halak is szoktak a vízben lenni, de békával is találkoztam már. Nyáron, télen általában békés a patak. Két éve májusban viszont olyan árvíz okozott, amely hidakat vitt el, házkerítéseket. Ahogy visszatért a víz a medrébe, akkor vált igazán láthatóvá, hogy mekkora kárt okozott. Ekkor nem szívesen sétáltam arra. Mára már új híd épült felette, és megint olyan békésen csörgedezik, mintha soha nem lenne képes mérgesen hömpölyögni.

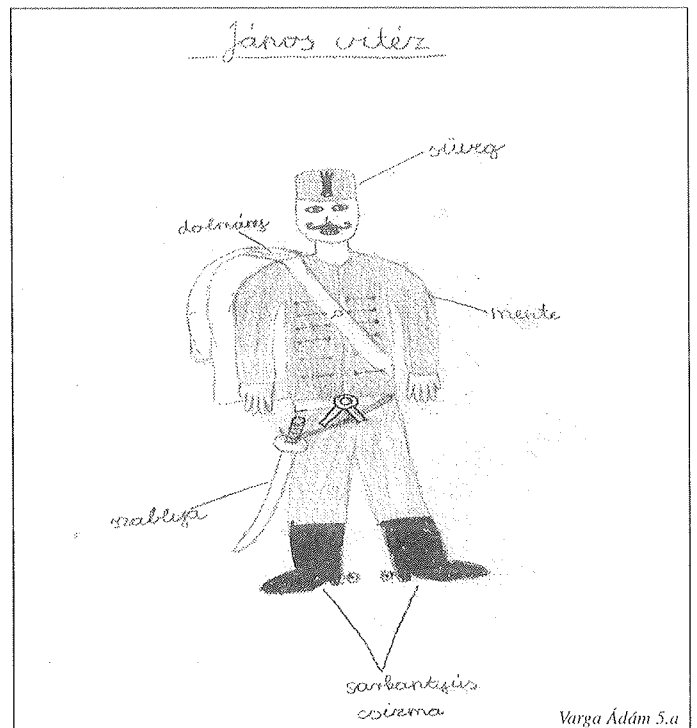
Sajnos mi, emberek is sokat ártunk a Bükkös-pataknak. Szennyezzük vizét szemetekkel, szennyvízzel. Pedig észre lehetne venni a benne rejlő értékeket, szépségeket és megőrizni azt!

Nekem annyira a szívemhez nőtt ez a patak, hogy a barátomnak is lehetne mondani.

Fülöp Bence 5.a

Szalai Dániel 5.a

Varga Ádám 5.a

HÍREK, ESEMÉNYEK ...

Ösztöndíjaink és ösztöndíjasaink

A régi református iskolák mindig híresek voltak arról, hogy különösen odafigyeltek a tehetséges diákokra, sőt anyagilag is támogatták őket, hogy minél több idejük, lehetőségük és erejük legyen a tanulásra. Mi szintén szeretnénk volna ezt a szép és nemes hagyományt a Szentendrei Református Gimnáziumban meghonosítani és – a sok csoda egyikeként – rögtön az első tanévben jelentkeztek olyanok, akik az ötletet jónak találták és pártolták. Így jött létre az első négy ösztöndíj.

A KULCS ösztöndíj egy budapesti házaspár felajánlása. Évente két diák nyerheti el pályázat útján azzal a céllal, hogy nyelvtudását a nyári szünetben külföldön (Németországban illetve Angliában) tökéletesíthesse. Az összeg fejenként 50 000 Forint, ami az útiköltséget és a járulékos kiadásokat fedezi. Az 1999/2000. tanévben Gombos Péter (9.a) és Tóth Enikő Ágnes (9.a), a 2000/2001. tanévben Futás Zsófia (9.a) és Isépy Júlia (9.a) élhetnek ezzel a felbecsülhetetlen értékű lehetőséggel.

A NAPSUGÁR ösztöndíj adományozói Floridában élnek, egy amerikai gyülekezet bibliakörének tagjai. Az ő felajánlásuk is fejenként 50 000 Forintot ér az azt elnyerőknek, és az iskolai kiadások (étkezés, egyenruha, könyvek, kirándulások, táborok) fedezését szolgálja. Jó tanulmányi eredménnyel és példás magatartással lehet kiérdemelni, ami az 1999/2000. tanévben Földi Nikolett (5.b) és Sipos Ádám (5.b), a 2000/2001. tanévben Arany Szusanna (6.a), Halmi Zsófia (5.a), Libertiny Dorottya (6.a) és Sipos Ádám (6.b) tanulóknak sikerült.

Az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért is szeretné iskolánkat ilyen módon is támogatni. Ezért hívta létre a MIT TETTEM AZ ISKOLÁM-ÉRT? elnevezésű, egyszeri 20.000 Forint pénzbeli támogatást jelentő ösztöndíjat, amit az 1999/2000. tanévben Tar Zoltán Gyula (9.a) nyert el. A pályázónak természetesen meg kell felelni a kiírásból egyértelműen ki tűnő célnak, tehát sokat kell tennie az iskoláért, a közösségért, de el kell végeznie emellett a diák alapfeladatát is: jól kell tanulnia és viselkednie.

Az Egyesület másik ösztöndíja KIVÁLÓ TANULÓ néven havi segítséget jelent egy olyan diáknak, aki szintén mindent megtesz annak érdekében, hogy tanulmányaiiban gyorsan és jó eredménnyel haladjon előre és emellett példamutatóan is viselkedik. Az 1999/2000. tanévben Horváth Réka (5.b) teljesítette leginkább ezeket az elvárásokat.

A nyertesekre büszkék vagyunk, mert ők már fiatal koruk ellenére megértették, hogy jó eredményeket csak kitartó, becsületes, napról-napra végzett munkával lehet elérni. Ez a felismerés nagy hasznukra lesz felnőtt életükben is, akkor is, amikor a megtanult tananyag egy része már feledésbe merül.

Az adományozóknak hálásak vagyunk, mert valami olyasmit tanítanak meg a fiataloknak, ami manapság ritka érték: az önzetlenség, a magaméból másoknak való jó szívvel adás művészetét. Ez is hosszabb életű, mint bármilyen tudomány, belevésődik örökre a gyermeki szívekbe és – hisszük – példaértékű lesz a számukra.

Azokat pedig, akik olvassák ezt a rövid összefoglalót, biztatunk és bátorítunk: csatlakozzanak ehhez a nemes mozgalomhoz! Létesítsenek ösztöndíjakat, értékelvén ezzel a tudományok, művészetek, sport bármely területén való jó előrehaladást! A jövő a mai fiatalok kezében van letéve. Olyan lesz az ország, az egyház, amilyenek ők formálják. Az egyik legnagyobb dolog, amit tehetünk, ha segítjük gyermekeinket abban, hogy művelt, fegyelmezett, érző szívű felnőttekké serdüljenek.

Dr. P. Tóth Béláné igazgató

NYÁRI TÁBOR

KÖVESKÁL ALKOTÓTÁBOR:

népdalok, kórusművek tanulása, -rajzolás, festés, hímzés, gyöngyfűzés, fonás, agyagozás.

Természetesen, sok fűtés a Balatonban, kirándulás a környéken.

Időpontja: június 25- július 1-ig

Szervező: Szentendrei Református Gimnázium
Lázár Enikő, Szőnyi Gabriella

VÉSZTŐI NÉPMŰVÉSZETI TÁBOR:

népdalok tanítása/Budai Ilona/, citerázás/Széles András/, virágkötés, agyagozás, kosárfonás, szövés, erdélyi hímzések.

Kirándulások Mágóra, Gyulára.

Ismerkedés a környékkel, a Körös parttal.

Időpont:július 23-29.

Szervező: Vészti, Református Egyház

ANGOL, ANGOL, ANGOL AMERIKAI TANÁROKTÓL! JELENTKEZZETEK!

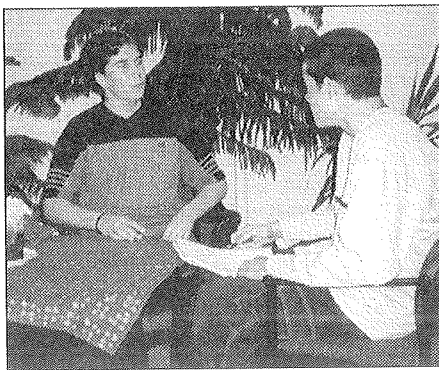
Gondolom, olvasóink közül sokan már a nyári programjukat tervezgetik.

Reméljük, 2001. július közepén van még két szabad hét a Sunrise angol nyelvi tábor számára. A tavalyi résztvevők már tudják, két héten át amerikai tanároktól tanulhatnak a jelentkezők. Diavetítés, daltanulás, filmvetítés és sok-sok személyes élmény vár az idei diákokra is.

*Jelentkezni 2001. április 6-ig lehet Márta tanárnőnél.
Itt az alkalom, használjátok ki!*

Megkérdeztük aranytollasunkat...

A félévkezdő áhitaton "közhírré tétetett", hogy az év újságírója megtisztelő címet a tanulók szavazatai alapján az iskola történetében első ízben TÍMÁR GERGŐ nyerte el. Vele készült az alábbi beszélgetés.

B.M.: *Hogyan érintett az, hogy megválasztottak a (fél)év újságírójának?*

T.G.: Kicsit meglepett a dolog, de nagyon örültem neki.

B.M.: *Gondolom, nem a két szép szeméért választottak meg, ezért tenned is kellett valamit.*

T.G.: Hát igen. Első cikkemet a tűzoltókról írtam.

B.M.: *Ezen kívül is voltak még írásaid, hiszen kaptál vissza pénzt (előfizetési díjat – a szerk.) bőségesen.*

T.G.: Valóban írtam még egy párat, mivel az osztályfőnökömnek tetszett a stílusom, és egyre több munkát adott.

B.M.: *Úgy látszik, nemcsak neki tetszett. Ezt tükrözi a rengeteg szavazat, amit kaptál. Hány munkád is volt összesen?*

T.G.: Az említett cikkel együtt négy. Ebből három interjú: Gy. Molnár Istvánnal, Molnár Bertalannal és a Domokos-házaspárral. Gy. Molnár Bertalannal nagyon érdekes

volt a műteremben, az új és a régi képek között beszélgetni. Molnár Bertalantól egy-egy szép képet kaptunk ajándékba Zsófi és én. A Domokos-házaspár pedig finom süteménnyel kínált. Nagyon jó ilyen kedves emberekkel beszélgetni, riportot készíteni.

B.M.: *Ha jól tudom, most készül egy pár munkád.*

T.G.: Igen, kettőben társszerzőként vagyok jelen, egyet pedig önállóan készítek. Ezeket remélhetőleg még ebben a számban olvashatjátok.

B.M.: *Ha jól tudom, ma (február 28-án) lettél 15 éves. Boldog születésnapot!*

T.G.: Köszönöm ezt is, és a sok szavazatot is.

B.M.: *Én pedig köszönöm az interjút.*

Barnás Máté 9. a

Szavazólap

A FÉLÉV LEGJOBB
ÚJSÁGÍRÓJA CÍMÉRT
Ebben a lapszámban nekem

.....
írása tetszett a legjobban.

.....
(nevem, osztályom)

Februári események

Február 5-én csendesnapkal kezdjük meg a második félévet. A templomban tartott közös elmélkedések és az osztályokban folytatódó csoportbeszélgetések segítségével készültünk fel az elkövetkezendő hónapok feladataira.

Február 7-10-ig folyt a nyolcadikosok írásbeli illetve szóbeli felvételiztetése, február 12 és 16 között a negyedikesek kerültek sorra. A túljelentkezés idén háromszoros volt, ami azt mutatja, hogy iskolánk iránt nagy az érdeklődés a városban és a környékbeli településeken. A jelenleg hozzánk járó 135 diák közül 68 tanuló bejáró, ők 11 különböző helyről jönnek naponta.

Ebben a hónapban két, együttesen közel 2 millió forintot érő természetbeni adományt kaptunk: irodabútorokat, könyvtári szekrényeket, számítógépes asztalokat és székeket, térelválasztó paravánokat. Köszönjük az adományozó cégeknek a segítséget.

Február 19-én a 9.a és 10. a tanulói osztályfőnökeik kíséretében megtekintették Shakespeare: Rómeó és Júlia c. darabját Budapesten a Magyar Színházban.

Február 23-án az 5.a, 6.a és 6.b osztályok jelmezes farsangi mulatságot tartottak.

Február 26-án az 5. a osztály kihelyezett oktatáson vett rész Dulai Teréz tanárnő vezetésével a szentendrei Környezetvédelmi Oktatóközpontban.

Február 26-án kezdődtek a KI MIT TUD? verseny elődöntői. Az eredményhirdetés március 8-án lesz, így részletes beszámolót a díjazottokról csak a következő számban tudunk közölni.

Márciusi programok

- 11. (vasárnap) gyülekezeti látogatás Szigetmonostoron
- 14. (szerda) iskolai ünnepség az aulában az 5.órán megjelenés egyenruhában!
- 14. (szerda) akultációs jelentkezés határideje
- 15-16. (csütörtök-péntek) tanítási szünet
- 16-17. (péntek-szombat) hittanverseny Csurgón

ALFA

A Szentendrei Református Gimnázium lapja
 Felelős kiadó: **dr. P. Tóth Béláné**, az iskola igazgatója. Készítik a diákok **Jámborné Benkei Ildikó** tanárnő irányításával. Készült 200 példányban.
 Nyomda: **D'sign Nyomdaipari Kft.** (2014 Pomáz, Ipartelep. Telefon: 06 30 952 1972)
 Vezető: **Kádár Péter**.